

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 12. januar 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-548/21	<p>Bezirkshauptmannschaft Landeck Emne:</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 15, stk. 1 (eventuelt sammenholdt med artikel 5), i direktiv 2002/58 som ændret ved direktiv 2009/136/EF i lyset af artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at offentlige myndigheders adgang til data, der er lagret på en mobiltelefon, indebærer et indgreb i de grundlæggende rettigheder vedrørende disse data, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, som er så alvorligt, at denne adgang skal begrænses til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet? 2) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 som ændret ved direktiv 2009/136/EF i lyset af artikel 7, 8 og 11 og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, i Strafprozessordnung (strafferetsplejeloven), hvorefter sikkerhedsmyndighederne i forbindelse med en strafferetlig efterforskning uden godkendelse fra en domstol eller et uafhængigt forvaltningsorgan skaffer sig omfattende og ukontrolleret adgang til alle de digitale data, der er lagret på en mobiltelefon? 3.) Skal artikel 47, eventuelt sammenholdt med artikel 41 og 52, i chartret om grundlæggende rettigheder henset til den processuelle ligestilling og adgangen til effektive retsmidler fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	16.01.23

	medlemsstat, der som strafferetsplejelovens § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, muliggør, at en mobiltelefon udnyttes digitalt, uden at den berørte person forinden eller i det mindste efter iværksættelsen af foranstaltningen underrettes herom?			
T-390/20	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Finansiering af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har iværksat til fordel for Femern A/S med henblik på planlægningen og anlæggelsen af den faste Femern Bælt-forbindelse mellem Danmark og Tyskland, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten</p> <p>Til orientering: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og fiskeri</p>	MF	24.01.23
C-689/21	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet (forelagt af Østre Landsret)</p> <p><u>Emne:</u> Fortabelse af statsborgerskab grundet mangelfulde ophold i Danmark</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er TEUF artikel 20 sammenholdt med EU-Chartrets artikel 7 til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat som udgangspunkt fortabes ex lege ved det fyldte 22. år for personer, der er født uden for medlemsstaten, aldrig har boet i medlemsstaten og heller ikke har opholdt sig i medlemsstaten under forhold, der tyder på samhørighed med denne medlemsstat, hvilket for personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører fortabelse af deres status som unionsborger og de dertil knyttede rettigheder, når henses til, at det følger af den i hovedsagen omhandlede ordning, a) at samhørighed med medlemsstaten navnlig antages at foreligge ved samlet 1 års ophold i medlemsstaten, b) at der, såfremt ansøgning om bevarelse af statsborgerskabet indgives inden det fyldte 22. år, kan opnås tilladelse til at beholde statsborgerskabet i medlemsstaten efter lempeligere betingelser, og de kompetente myndigheder i den forbindelse prøver følgerne af en fortabelse af statsborgerskab, og c) at generhvervelse af et fortabt statsborgerskab efter det fyldte 22. år alene kan ske ved naturalisation, hvorunder der stilles en række krav, herunder om et uafbrudt ophold i medlemsstaten af længere varighed, dog således at kravet til længden af opholdet i nogen grad kan lempes for tidligere statsborgere i medlemsstaten?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Kammeradvokaten</p>	GA	26.01.23
C-634/21	<p>SCHUFA HOLDING</p> <p><u>Emne:</u> Det nationale råderum til at regulere privates behandling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 2 og 3)"</p> <p><u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsministeriet Miljøministeriet Finanstilsynet</p>	MF	26.01.23

	<p>af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119, s. 1[, berigtiget i EUT 2018, L 127, s 2]) fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registrerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi – i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingssevne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer – vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet		
C-162/22	<p>Lietuvos Respublikos generaline prokuratura</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at de kompetente offentlige myndigheder anvender data, som er lagret af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, og som kan tilvejebringe oplysninger om en brugers data og den kommunikation, som denne har foretaget ved hjælp af et elektronisk kommunikationsmiddel, i efterforskningen af embedsmisbrug i forbindelse med korrupsion, uanset om der i det konkrete tilfælde er givet adgang til de nævnte data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet og forebyggelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	02.02.23
T-525/20	<p>ITD og Danske Fragtmænd mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Spørgsmål om annullation af Kommissionens afgørelse om statsstøtte ydet til PostNord</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3006 final af 12. maj 2020 i statsstøttesag SA.52489 (2018/FC) — Danmark, og i statsstøttesag SA.52658 (2018/FC) — Sverige (Påstået statsstøtte til PostNord Logistics) annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	MF	02.02.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-807/21	<p>Deutsche Wohnen <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at den inkorporerer det funktionelle virksomhedsbegreb, som findes i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og princippet om den funktionelle enhed i national ret med den konsekvens, at en bødesag under udvidelse af princippet om den juridiske enhed, som ligger til grund for § 30 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (lov om administrative forseelser), kan føres direkte mod en virksomhed, og bødepåleggelsen ikke kræver konstatering af en overtrædelse, som er begået af en fysisk og identificeret person, eventuelt under opfyldelse af alle subjektive og objektive kriterier for overtrædelsen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 4-6, fortolkes således, at virksomheden skal have begået overtrædelsen, som er formidlet gennem en medarbejder, culpøst (jf. artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82), eller er det i princippet tilstrækkeligt for at pålægge virksomheden en bøde, at en objektiv tilsidesættelse af en pligt kan tilregnes denne (strict liability)?</p>	Justitsministeriet	F-sag	MF	17.01.23
T-33/21	<p>Rumænien mod Kommissionen Påstand: —Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1), annulleres delvist, for så vidt angår de omkostninger, der beløber sig til i alt 18 717 475,08 EUR, som er afholdt af det betalingsorgan, der er godkendt i Rumænien og som er anmeldt inden for rammerne af ELFUL, hvilke omkostninger udgør en fast korrektion (25 %), der blev anvendt på udgifter afholdt i regnskabsårene 2017, 2018, 2019 vedrørende foranstaltning 215, delforanstaltning 1a, under det nationale program for udvikling af landdistrikterne (PNDR) 2007-2013. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	18.01.23
C-680/20	<p>Unilever Italia Mkt. Operations <u>Sagen vedrører:</u> 1) Bortset fra tilfældene af kontrol med selskaber, hvilke kriterier er da relevante for at afgøre, om aftalemæssig samordning mellem formelt selvstændige og uafhængige erhvervsdrivende giver anledning til én enkelt økonomisk enhed som omhandlet i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og kan især en vis grad af indflydelse på en anden virksomheds forretningsmæssige beslutninger, hvilket er typisk for forretnings samarbejdet mellem en producent og dennes distributionsformidlere, anses for at være tilstrækkelig til at kvalificere disse personer som tilhørende den samme økonomiske enhed, eller er det nødvendigt, at der foreligger en »hierarkisk« forbindelse mellem de to virksomheder, hvilket kan konstateres, når der foreligger en aftale, på grundlag af hvilken flere selvstændige selskaber »underkaster« sig et af disses styring og samordning, således at konkurrencemyndighederne skal løfte beviset for, at der foreligger en række systematiske og kontinuerlige retningsgivende handlinger, som kan påvirke virksomhedens driftsmæssige beslutninger, dvs. de strategiske og operative beslutninger af finansiell, industriel og forretningsmæssig karakter? 2) Skal artikel 102 TEUF i forbindelse med afgørelsen af, om der foreligger misbrug af dominerende stilling gennem eksklusivitetsbetingelser, fortolkes således, at konkurrencemyndighederne har pligt til at vurdere disse betingelser</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	F-sag	Dom	19.01.23

	evne til at udelukke lige så effektive konkurrenter fra markedet og pligt til at foretage en grundig vurdering af de af virksomheden indgivne økonomiske analyser vedrørende den fastlagte adfærd reelle evne til at udelukke lige så effektive konkurrenter fra markedet, eller har konkurrencemyndighederne med hensyn til eksklusivitetsbetingelser med udelukkelsesvirkning eller praksis kendetegnet ved mange forskellige former for misbrug (loyalitätsrabatter og eksklusivitetsbetingelser) ingen lovbestemt pligt til at fastlægge overtrædelsen af konkurrenceretten på grundlag af kriteriet vedrørende den lige så effektive konkurrent?				
C-147/21	CIHEF e.a. <u>Spørgsmål:</u> Er forordning af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter til hinder for, at en medlemsstat af hensyn til folkesundheden og miljøet vedtager restriktive regler for handelspraksis og annoncering som dem, der er fastsat i miljølovens artikel L. 522-18 og L. 522-5-3? På hvilke betingelser kan en medlemsstat i påkommende tilfælde vedtage sådanne foranstaltninger?	Miljøministeriet	O-sag	Dom	19.01.23
C-162/21	Pesticide Action Network Europe e.a. <u>Sagen vedrører:</u> 1. »Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF fortolkes således, at en medlemsstat under visse betingelser kan meddele en godkendelse vedrørende behandling, salg eller såning af frø, der er behandlet med plantebeskyttelsesmidler? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan førnævnte artikel 53 da under visse betingelser finde anvendelse på plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, for hvilke det gælder, at markedsføring eller anvendelse heraf er begrænset eller forbudt på Den Europæiske Unions område? 3. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter førnævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det ikke er sikkert, men kun sandsynligt, at der opstår en fare? 4. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter førnævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det er forudsigeligt, sædvanligt og endog tilbagevendende, at der opstår en fare? 5. Skal formuleringen »som ikke kan bekæmpes på nogen anden rimelig måde«, der anvendes i førnævnte forordnings artikel 53, fortolkes således, at denne formulering, henset til ordlyden af ottende betragtning til forordningen, tillægger dels den omstændighed at sikre et højt niveau for beskyttelse af både menneskers og dyrs sundhed og miljøet, dels den omstændighed at sikre, at Fællesskabets landbrug er konkurrencedygtigt, lige stor betydning?»	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	19.01.23
C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 og C-328/21	Ministero dell'Interno m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2013 fortolkes således, at det i den klage, der i overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan indgives over en afgørelse om overførsel, som en medlemsstat har truffet efter proceduren i forordningens artikel 26 og på grundlag af tilbagetagelsespligten i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), kun er muligt at påberåbe sig, at den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om overførsel, ikke har udleveret den i forordningens artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder? 2) Skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at beslutte at annullere afgørelsen om overførsel? 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, da fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at vurdere relevansen af denne tilsidesættelse i lyset af de af klageren anførte omstændigheder og kan stadfæste afgørelsen om overførsel i alle situationer, hvor der ikke fremkommer grunde til at træffe en afgørelse om overførsel med andet indhold?	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-495/21 og C-496/21	Bundesrepublik Deutschland m.fl. <u>Sagen vedrører:</u>	Sundhedsministeriet Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	19.01.23

	<p>1) Kan et stofs forventede hovedvirkning også være farmakologisk som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv 93/42/EØF, når den ikke beror på en receptorformidlet virkemåde og stoffet heller ikke absorberes af det menneskelige legeme, men forbliver på overfladen af eksempelvis slimhinder og reagerer på dette plan? Efter hvilke kriterier skal der i et sådant tilfælde sondres mellem ad farmakologiske og ikke-farmakologiske, navnlig fysisk-kemiske, veje?</p> <p>2) Kan et produkt anses for at være materielt medicinsk udstyr som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 93/42/EØF, når produktets virkemåde på baggrund af de foreliggende videnskabelige oplysninger er uafklaret og det derfor ikke kan afklares endeligt, om den forventede hovedvirkning opnås ad farmakologisk eller fysisk-kemisk vej?</p> <p>3) Skal produktet i et sådant tilfælde klassificeres som lægemiddel eller medicinsk udstyr på grundlag af en samlet betragtning, der også omfatter produktets øvrige egenskaber og alle andre omstændigheder, eller skal produktet anses for at være et lægemiddel efter betegnelse som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv 2001/83/EF, når det er beregnet til forebyggelse, behandling eller lindring af sygdomme, uanset om det angives at have en specifik terapeutisk virkning eller ej?</p> <p>4) Gælder lægemiddelbestemmelsernes forrang i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF også i et sådant tilfælde?</p>				
C-558/21 P	<p>Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> —Rettens dom i sag T-226/18 ophæves. —Den anfægtede retsakt (1) annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationsøgsmål. —Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-559/21 P	<p>Global Silicones Council m.fl. mod ECHA (appel) <u>Påstande:</u> —Rettens dom i sag T-519/18 ophæves. —Den anfægtede afgørelse annulleres (1). —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationsøgsmål. —Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og intervenienternes omkostninger.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-721/21	<p>Eco Advocacy <u>Spørgsmål:</u> i) Har det generelle princip om EU-retten forrang og/eller om samarbejde i god tro den konsekvens, at når en part enten generelt eller i en specifik miljøretlig kontekst anlægger sag om gyldigheden af en administrativ foranstaltning ved udtrykkeligt eller implicit at henvise til et bestemt EU-retligt instrument, der er tilsidesat, eller ved at henvise til den eksakte fortolkning, skal eller kan den nationale domstol, hvor sagen er anlagt, behandle søgsmålet, uagtet at der måtte være en national retsplejeregulering, som foreskriver, at de pågældende konkrete tilsidesættelser skal anføres i partens processkrifter?</p> <p>ii) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 4, stk. 2, 3, 4 og/eller 5, i og/eller bilag III til VVM-direktiv 2011/92 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der skal være en udtrykkelig, separat og/eller konkret angivelse af, hvilke specifikke dokumenter der indeholder en kompetent myndigheds begrundelser, når den kompetente myndighed beslutter ikke at få foretaget en miljøkonsekvensvurdering for at kunne udstede byggetilladelse?</p> <p>iii) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 4, stk. 2, 3, 4 og/eller 5, i og/eller bilag III til VVM-direktiv 2011/92 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der er en forpligtelse til udtrykkeligt at anføre overvejelser vedrørende alle konkrete kriterier og underkriterier fra bilag III til VVM-direktivet af mulig relevans for byggetilladelsen, når en kompetent myndighed beslutter ikke at få foretaget en miljøkonsekvensvurdering for at kunne udstede byggetilladelse?</p> <p>iv) Skal artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den kompetente myndighed i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af princippet om, at det ikke er relevant i</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23

	<p>screeningsfasen at tage højde for foranstaltninger, der har til hensigt at undgå eller begrænse en plans eller et projekts skadelige virkninger på den pågældende lokalitet, for at kunne afgøre, om det efterfølgende er nødvendigt at foretage en vurdering i henhold til habitatdirektivet, har ret til at tage højde for elementer i planen eller projektet, der indebærer en fjernelse af forurenende stoffer, som kan have den virkning, at det reducerer skadelige virkninger på det berørte europæiske beskyttelsesområde, alene med den begrundelse, at disse elementer ikke er beregnet som afbødningsforanstaltninger, selv om de har denne virkning, og at de i projektudformningen ville være blevet indarbejdet som standardelementer uanset eventuelle konsekvenser for det pågældende europæiske beskyttelsesområde?</p> <p>v) Skal artikel 6, stk. 3 i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den kompetente myndighed i en medlemsstat skal give en tydelig og detaljeret begrundelse, der kan fjerne enhver rimelig faglig tvivl om konsekvenserne af de påtænkte anlægsarbejder på det berørte europæiske beskyttelsesområde, og som udtrykkeligt og særskilt i hver enkelt tilfælde afklarer de tvivlsspørgsmål, der er opstået herom under inddragelse af offentligheden, såfremt den pågældende myndighed til trods for de spørgsmål eller betænkeligheder, som ekspertorganer har givet udtryk for i screeningsfasen, finder, at der ikke er behov for en vurdering i henhold til habitatdirektivet.</p> <p>vi) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 6, stk. 3, i habitatdirektiv 92/43 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der skal være en udtrykkelig, separat og/eller konkret angivelse af, hvilke specifikke dokumenter der indeholder en kompetent myndigheds begrundelse, når den kompetente myndighed beslutter ikke at få foretaget en vurdering i henhold til habitatdirektivet for at kunne udstede byggetilladelse?</p>				
C-141/22	<p>TLL The Longevity Labs Spørgsmål: 1.) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at »boghvedekimmel med højt spermidinindhold« udgør en ny fødevarer, hvis kun boghvedekimmel med et ikke forhøjet spermidinindhold før den 15. maj 1997 i nævneværdigt omfang blev anvendt til konsum i Unionen eller derefter har en anvendelsehistorie som sikker fødevarer, uafhængigt af, hvordan spermidinen kommer ind i boghvedekimmet? 2.) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at begrebet fremstillingsproces til fødevarer fremstilling også omfatter processer i primærproduktionen? 3.) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt en fremstillingsproces er ny som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer, om selve fremstillingsprocessen ikke tidligere er blevet anvendt til nogen fødevarer, eller om den ikke er blevet anvendt til den fødevarer, som skal vurderes? 4.) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er spiring af boghvedefrø i en spermidinholdig næringsopløsning en proces, der hører til primærproduktionen vedrørende en plante, og som de fødevareretlige bestemmelser, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, ikke finder anvendelse på, da planten ikke er en fødevarer, før den høstes [artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 178/2002]? 5.) Gør det en forskel, om næringsopløsningen indeholder naturligt eller syntetisk spermidin?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	19.01.23
T-163/21	<p>De Capitani mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt sagsøgeren ved brev af 14. januar 2021 med referencen SGS 21/000067, med bilag, annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parters omkostninger.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	25.01.23
C-205/21	<p>Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost Sagen vedrører:</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23

	<p>1. Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 korrekt, idet der i den nationale lov – artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vatresnjite raboti [lov om indenrigsministeriet] – henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679?</p> <p>2. Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsfor skrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering?</p> <p>3. Er en national lov – artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48?</p> <p>4. Er en national lov – artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?</p>				
C-403/21	<p>NV Construct <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal bestemmelserne i artikel 58 i direktiv [2014/24], proportionalitetsprincippet og princippet om ansvar fortolkes således, at den ordregivende myndighed med hensyn til aktiviteter, som inden for rammerne af kontrakten har en mindre vægt, er berettiget til at fastsætte kriterierne for den tekniske formåen, dvs. at vurdere nødvendigheden af i udbudsdokumenterne at lade indgå eller ikke at lade indgå kriterier for teknisk og faglig formåen og den evne til at udføre teknisk og faglig aktivitet, der følger af bestemmelser i særlovgivningen[?]</p> <p>2) Er gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet til hinder for, at den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne fuldt ud lader indgå kvalifikationskriterier, som følger af den særlovgivning, der finder anvendelse på de aktiviteter, der er knyttet til den kontrakt, der skal tildeles, og som ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, og som den ordregivende myndighed har besluttet ikke at pålægge de økonomiske aktører[?]</p> <p>3) Er direktivets artikel 63 og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en tilbudsgiver – der ikke ved navn har udpeget en aktør som underleverandør med henblik på at godtgøre, at visse kriterier vedrørende teknisk og faglig formåen og evnen til at udføre teknisk og faglig aktivitet, som følger af særlovgivningen, og der ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, er opfyldt – udelukkes fra [udbuds]proceduren, når den pågældende tilbudsgiver har valgt en anden kontraktform for deltagelse af specialister i udbuddet, dvs. [et] udbud om levering af tjenesteydelser, eller har fremlagt [en] erklæring, om at disse specialiser står til rådighed[?] Tilkommer retten til at bestemme organisationen og kontraktforholdene inden for koncernen den økonomiske aktør, idet det muligt at inddrage visse tjenesteydere/leverandører i kontrakten, når den pågældende tjenesteyder ikke er en del af de enheder, hvis formåen tilbudsgiveren ønsker at gøre gældende med henblik på at godtgøre, at de relevante kriterier er opfyldt[?]</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23
C-817/21	<p>Inspectia Judiciara <u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, beslutning 2006/928 (om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption) samt de garantier for uafhængighed og upartiskhed, som kræves efter EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken retsinspektatets chefsinspektør kan udstede administrative retsakter af regulerende karakter (trinlavere end en lov) og/eller af individuel karakter, hvormed denne selvstændigt bestemmer organiseringen af retsinspektatets institutionelle ramme for udvælgelse af retsinspektører og evalueringen af disses arbejde,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	26.01.23

	gennemførelsen af inspektionsaktiviteterne samt udnævnelsen af den assisterende chefsinspektør, såfremt disse personer i henhold til den relevante organiske lov er de eneste, som har beføjelse til at gennemføre, godkende eller anfægte foranstaltninger bestående i disciplinære undersøgelser af chefsinspektøren?				
C-682/21	<p>HSC Baltic e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 18, stk. 1, artikel 57, stk. 4, litra g), o artikel 57, stk. 6, i direktiv 2014/24 og artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665 (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at en ordregivende myndigheds afgørelse, hvorefter en relevant økonomisk aktør optages på listen over upålidelige leverandører og dermed i en vis periode er forhindret i at udnytte muligheden for at deltage i udbudsprocedurer, der bekendtgøres efterfølgende, som følge af væsentlig misligholdelse fra den relevante økonomiske aktørs side af en kontrakt, der er indgået med samme ordregivende myndighed, er en foranstaltning, der kan prøves ved en domstol?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EUretlige forskrifter (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser og en praksis, hvorefter: a) den ordregivende myndighed i tilfælde, hvor den opsiges en offentlig indkøbskontrakt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, ikke træffer en formel (særskilt) afgørelse om at optage økonomiske aktører på listen over upålidelige leverandører; b) en økonomisk aktør ikke på forhånd informeres om den efterfølgende optagelse på listen over upålidelige leverandører og derfor ikke har mulighed for at indgive relevante oplysninger og dermed reelt gøre indsigelse mod optagelsen; c) den ordregivende myndighed ikke foretager en konkret vurdering af omstændighederne for mangelfuld opfyldelse af en kontrakt, hvorved den økonomiske aktør, der bærer det retlige ansvar for misligholdelsen i tilfælde, hvor den offentlige indkøbskontrakt er blevet retmæssigt opsagt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, automatisk optages på listen over upålidelige leverandører?</p> <p>3. Hvis de to første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EUretlige forskrifter da (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at partnere i en fælles aktivitet (enheder, der udgør en fælles leverandør) under opfyldelsen af en offentlig indkøbskontrakt, der retmæssigt opsiges som følge af væsentlig misligholdelse, kan godtgøre, at de er pålidelige og dermed opnå at blive fjernet fra listen over upålidelige leverandører, begrundet i bl.a. deres andel (værdi) af den udførte kontrakt, den ledende partners insolvens, denne partners handlinger og den ordregivende myndigheds medvirken til den manglende opfyldelse af kontrakten?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	26.01.23
C-649/20 P C-658/20 P C-662/20 P	<p>Kongeriget Spanien m.fl. mod Europa-Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Rettens dom af 23. september 2020, Kongeriget Spanien m.fl. mod Kommissionen, forenede sager T-515/13 RENV og T-719/13 RENV, EU:T:2020:434, ophæves.</p> <p>— Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 c/11 (ex NN/11, ex CP 137/06)</p> <p>— Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning, annulleres.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	02.02.23